ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 3ης Μαΐου 2012 *

«Σύστημα του Δουβλίνου — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Διαδικασία προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου — Υπήκοοι τρίτης χώρας, κάτοχοι ισχύουσας θεωρήσεως εκδοθείσας από το "υπεύθυνο κράτος μέλος", υπό την έννοια του ίδιου αυτού κανονισμού — Αίτηση ασύλου υποβληθείσα εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κατά τον εν λόγω κανονισμό κράτος — Αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κράτος, ακολουθούμενη από την ανάκληση της αιτήσεως ασύλου — Ανάκληση πριν το υπεύθυνο κράτος μέλος συμφωνήσει να προβεί στην αναδοχή — Ανάκληση που περατώνει τις διαδικασίες του κανονισμού 343/2003»

Στην υπόθεση C-620/10,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Kammarrätten i Stochholm —Migrationsöverdomstolen (Σουηδία) με απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Δεκεμβρίου 2010, στο πλαίσιο της δίκης

Migrationsverket

κατά

Nurije Kastrati,

Valdrina Kastrati,

Valdrin Kastrati,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (εισηγητή) και C. Toader, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 30ής Νοεμβρίου 2011,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— το Migrationsverket, εκπροσωπούμενο από τους H. Karling και M. Ribbenvik,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

— η N. Kastrati και τα ανήλικα τέκνα της, εκπροσωπούμενοι από τους H.-O. Krokstäde, juris kandidat, και S. Kastrati,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις Μ. Μιχελογιαννάκη και Λ. Κοτρώνη,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από την M. Russo, avvocato dello Stato,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Wissels, M. Noort και C. S. Schillemans,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την H. Walker,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις Μ. Κοντού-Durande και C. Tufvesson,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιανουαρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, του Migrationsverket (εθνικής υπηρεσίας μεταναστεύσεως), αρμόδιου για ζητήματα σχετικά με τη μετανάστευση, και, αφετέρου, της N. Kastrati και των ανηλίκων τέκνων της, Valdrina και Valdrin, ιθαγενείας Κοσσυφοπεδίου, με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της αρχής αυτής να μη δώσει συνέχεια στις αιτήσεις τους για τη χορήγηση αδείας διαμονής και ασύλου στη Σουηδία και να διατάξει τη μεταφορά τους προς το «υπεύθυνο κράτος μέλος», υπό την έννοια του κανονισμού 343/2003.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 343/2003

3 Η τρίτη και η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 343/2003 έχουν ως εξής:

«(3) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν [...] ότι το [ευρωπαϊκό σύστημα χορηγήσεως ασύλου] θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μια βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.

(4) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων ασύλου.»

4 Το άρθρο 1 του κανονισμού 343/2003 ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός «θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου η οποία υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας».

5 Κατά το άρθρο 2, στοιχεία γ′ έως στ′, του κανονισμού 343/2003:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[…]

γ) "Αίτηση ασύλου": η αίτηση που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας και η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως αίτηση διεθνούς προστασίας από κράτος μέλος, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης. Κάθε αίτηση διεθνούς προστασίας λογίζεται ως αίτηση ασύλου, εκτός εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας ζητεί ρητώς να του παρασχεθεί άλλη μορφή προστασίας που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χωριστής αίτησης.

δ) "Αιτών": ο υπήκοος τρίτης χώρας που έχει υποβάλει αίτηση ασύλου, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί οριστική απόφαση.

ε) "Εξέταση αίτησης ασύλου": το σύνολο των εξεταστικών μέτρων, αποφάσεων ή δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται από τις αρχές που είναι αρμόδιες για την αίτηση ασύλου σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, εξαιρουμένων των διαδικασιών προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

στ) "Ανάκληση της αίτησης ασύλου": οι ενέργειες με τις οποίες ο αιτών άσυλο θέτει τέρμα στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί με την υποβολή της αίτησής του για παροχή ασύλου, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, είτε ρητώς είτε σιωπηρώς».

6 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε αίτηση ασύλου που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας σε οποιοδήποτε από αυτά, είτε στα σύνορα είτε εντός του εδάφους του. Η αίτηση εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος, το οποίο είναι το οριζόμενο ως υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο κεφάλαιο ΙΙΙ.»

7 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Η διαδικασία προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού κινείται μόλις υποβληθεί για πρώτη φορά αίτηση ασύλου σε ένα κράτος μέλος.

[…]

5. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου είναι υποχρεωμένο, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20 και έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα ο οποίος ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και έχει υποβάλει εκεί αίτηση ασύλου, αφού ανακάλεσε την αίτησή του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους.

Αυτή η υποχρέωση παύει εάν ο αιτών άσυλο εγκατέλειψε εν τω μεταξύ το έδαφος των κρατών μελών για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών ή εάν απέκτησε τίτλο διαμονής από κράτος μέλος.»

8 Για τον προσδιορισμό του «υπεύθυνου κράτους μέλους», υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 343/2003, το κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού αυτού, το οποίο περιλαμβάνει τα άρθρα 5 έως 14, παραθέτει κατάλογο αντικειμενικών και ιεραρχικώς απαριθμουμένων κριτηρίων.

9 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους κατ' εφαρμογήν των εν λόγω κριτηρίων πραγματοποιείται βάσει της καταστάσεως που υφίστατο το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο αιτών άσυλο υπέβαλε την αίτησή του για πρώτη φορά σε κράτος μέλος.

10 Το άρθρο 9, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει μεταξύ άλλων ότι, αν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος ισχύουσας θεωρήσεως, το «αρμόδιο κράτος μέλος» υπό την έννοια του κανονισμού αυτού είναι, κατ' αρχήν, το κράτος που εξέδωσε τη θεώρηση αυτή.

11 Το κεφάλαιο V του κανονισμού 343/2003, με τον τίτλο «Αναδοχή και εκ νέου ανάληψη», περιλαμβάνει το άρθρο 16, το οποίο έχει ως εξής:

«1. Το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεούται:

α) να αναδέχεται υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 17 έως 19, αιτούντα άσυλο ο οποίος υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος·

β) να ολοκληρώνει την εξέταση της αίτησης ασύλου·

γ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20, αιτούντα άσυλο η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει λάβει άδεια στο έδαφος άλλου κράτους μέλους·

δ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20, αιτούντα άσυλο ο οποίος ανακάλεσε την υπό εξέταση αίτησή του και υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος·

ε) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20, υπήκοο τρίτης χώρας του οποίου την αίτηση απέρριψε το ίδιο και ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει λάβει άδεια στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

[…]

3. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 έναντι υπηκόου τρίτης χώρας εκλείπουν αν ο ενδιαφερόμενος εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος.

4. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1, στοιχεία δ' και ε', επίσης εκλείπουν, μόλις το υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου κράτος μέλος λάβει και θέσει πραγματικά σε εφαρμογή, μετά την ανάκληση ή την απόρριψη της αίτησης ασύλου, τα δέοντα μέτρα ώστε ο υπήκοος τρίτης χώρας να μεταβεί στη χώρα καταγωγής του ή σε άλλη χώρα στην οποία μπορεί να μεταβεί νομίμως.»

12 Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 343/2003 ορίζει τα εξής:

«Εάν το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτηση ασύλου θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της, μπορεί να απευθύνει σε αυτό αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος, το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης ασύλου, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2.

Εάν το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος δεν υποβληθεί εντός της προθεσμίας των τριών μηνών, η ευθύνη της εξέτασης της αίτησης ασύλου εμπίπτει στο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.»

13 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις, και αποφαίνεται σχετικά με το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής του αιτήματος.»

14 Το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 3, του ίδιου κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δέχεται την αναδοχή του αιτούντος, το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση ασύλου κοινοποιεί στον αιτούντα την απόφασή του να μην εξετάσει την αίτηση και την υποχρέωση μεταφοράς του αιτούντος προς το υπεύθυνο κράτος μέλος.

[…]

3. Η μεταφορά του αιτούντος από το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του πρώτου κράτους μέλους ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή από την έκδοση απόφασης επί ενδίκου μέσου ή αναθεώρησης εφόσον έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα.»

15 Το άρθρο 20 του κανονισμού 343/2003 προβλέπει τη διαδικασία κατά την οποία πραγματοποιείται η εκ νέου ανάληψη ενός αιτούντος άσυλο, σύμφωνα με τα άρθρα 4, παράγραφος 5, και 16, παράγραφος 1, στοιχεία γ′ έως ε′, του ίδιου αυτού κανονισμού.

Η οδηγία 2005/85/ΕΚ

16 Από την εικοστή ένατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326, σ. 13, και διορθωτικό ΕΕ 2006, L 236, σ. 5), προκύπτει ότι η οδηγία αυτή δεν θίγει τους κανόνες που καθορίζει ο κανονισμός 343/2003.

17 Η οδηγία 2005/85 ορίζει, στο άρθρο της 19, με τον τίτλο «Διαδικασία ανάκλησης της αίτησης», τα εξής:

«1. Εφόσον τα κράτη μέλη προβλέπουν τη δυνατότητα ρητής ανάκλησης της αίτησης στην εθνική τους νομοθεσία, όταν ένας αιτών άσυλο ανακαλέσει ρητά την αίτησή του για άσυλο, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει είτε να σταματήσει την εξέταση είτε να απορρίψει την αίτηση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέψουν ότι η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να αποφασίσει να σταματήσει την εξέταση χωρίς λήψη απόφασης. Σε αυτή την περίπτωση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να συμπεριλάβει σχετικό σημείωμα στο φάκελο του αιτούντος.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

Η αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής που υποβλήθηκε πριν από την είσοδο της N. Kastrati και των τέκνων της στην επικράτεια της Ένωσης

18 Κατά τη διάρκεια του 2004, η N. Kastrati γνώρισε στο Κοσσυφοπέδιο τον κ. Kastrati, σουηδικής ιθαγενείας, ο οποίος κατοικεί στη Σουηδία από το 1992. Ο τελευταίος δεν είναι ο πατέρας των ανηλίκων τέκνων της N. Kastrati.

19 Στις 20 Σεπτεμβρίου 2007, η N. Kastrati και τα τέκνα της υπέβαλαν, στην πρεσβεία του Βασιλείου της Σουηδίας στα Σκόπια (πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας), αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής στη Σουηδία, αιτιολογούμενη από την ύπαρξη σχέσεως με τον κ. Kastrati.

20 Στις 13 Μαΐου 2008, κρίνοντας ότι δεν υπήρχε σχέση μεταξύ της N. Kastrati και του κ. Kastrati εξαιτίας της οποίας να είναι δυνατή η χορήγηση αδείας διαμονής στην τελευταία και στα τέκνα της, το Migrationsverket απέρριψε την αίτησή τους. Κατόπιν της προσφυγής που άσκησαν η N. Kastrati και τα τέκνα της ενώπιον του länsrätten i Skåne län — Migrationsdomstolen (περιφερειακού διοικητικού πρωτοδικείου του Skåne, αρμοδίου για θέματα μεταναστεύσεως), το δικαστήριο αυτό επικύρωσε την απόρριψη των αιτήσεων για τη χορήγηση αδείας διαμονής με απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2008.

21 Η N. Kastrati και τα τέκνα της άσκησαν ως εκ τούτου έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (διοικητικού εφετείου Στοκχόλμης, αρμοδίου για θέματα μεταναστεύσεως), στη συνέχεια όμως παραιτήθηκαν από το δικόγραφο της εφέσεώς τους. Κατά συνέπεια, το δικαστήριο αυτό αποφάσισε, στις 19 Μαρτίου 2009, τη διαγραφή της υποθέσεως από το πρωτόκολλο.

Η αίτηση ασύλου και η νέα αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής τις οποίες υπέβαλαν η N. Kastrati και τα τέκνα της μετά την είσοδό τους στην επικράτεια της Ένωσης

22 Στις 3 Μαρτίου 2009, η N. Kastrati και τα τέκνα της εισήλθαν στη Σουηδία, ως κάτοχοι ισχύουσας θεωρήσεως σύντομης διαμονής, εκδοθείσας από τις γαλλικές αρχές.

23 Στις 30 Απριλίου 2009, χωρίς να έχουν υποβάλει αιτήσεις ασύλου στη Γαλλία, υπέβαλαν τέτοιες αιτήσεις στη Σουηδία, στην οποία βρίσκονταν αφότου εισήλθαν στην επικράτεια της Ένωσης.

24 Δεδομένου ότι η N. Kastrati και τα τέκνα της ήταν πάντως κάτοχοι ισχύουσας θεωρήσεως εκδοθείσας από τις γαλλικές αρχές, το Migrationsverket ζήτησε, στις 4 Ιουνίου 2009, από τις αρχές αυτές, βάσει του κριτηρίου του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003, να τους αναδεχθεί σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

25 Στις 16 Ιουνίου 2009, η N. Kastrati και τα τέκνα της υπέβαλαν νέα αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής στη Σουηδία, αιτιολογούμενη και πάλι από την ύπαρξη σχέσεως με τον κ. Kastrati.

26 Στις 22 Ιουνίου 2009, ανακάλεσαν τις αιτήσεις τους ασύλου στη Σουηδία τις οποίες, όπως ισχυρίστηκαν, είχαν υποβάλει μόνον επειδή το Migrationsverket τους συμβούλευσε να το πράξουν. Εξάλλου, από την προσβαλλομένη στην υπόθεση της κύριας δίκης απόφαση, η οποία κατατέθηκε μαζί με τη δικογραφία του εθνικού δικαστηρίου, δεν προκύπτει ότι η N. Kastrati και τα τέκνα της προέβαλαν κάποιον λόγο διώξεως προκειμένου να τους αναγνωρισθεί το καθεστώς πρόσφυγα.

27 Στις 23 Ιουλίου 2009, οι γαλλικές αρχές, οι οποίες δεν γνώριζαν τις ανακλήσεις αυτές, δέχθηκαν την αίτηση περί αναδοχής της N. Kastrati και των τέκνων της.

28 Το Migrationsverket, με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2009, απέρριψε τις αιτήσεις για τη χορήγηση αδείας διαμονής, καθώς και τις αιτήσεις ασύλου. Κατ' αρχάς έκρινε, όσον αφορά τη νέα αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής, ότι η από 13 Μαΐου 2008 απόφασή του περί απορρίψεως της πρώτης αιτήσεως για τη χορήγηση αδείας διαμονής είχε καταστεί απρόσβλητη. Στη συνέχεια, απέρριψε τις αιτήσεις ασύλου με την αιτιολογία ότι η Γαλλική Δημοκρατία ήταν το υπεύθυνο εν προκειμένω κράτος. Τέλος, αποφάσισε τη μεταφορά των ενδιαφερομένων στη Γαλλία, βάσει του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 343/2003.

29 Η N. Kastrati και τα τέκνα της προσέβαλαν την εν λόγω απορριπτική απόφαση ενώπιον του länsrätten i Skåbe län — Migrationsdomstolen.

30 Με απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2009, το εν λόγω δικαστήριο ακύρωσε την απορριπτική απόφαση της 30ής Ιουλίου 2009, κρίνοντας ότι, το χρονικό σημείο κατά το οποίο το Migrationsverket εξέδωσε την απόφασή του, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 343/2003, αφού η N. Kastrati και

τα τέκνα της είχαν ανακαλέσει τις αιτήσεις τους ασύλου. Κατά συνέπεια, ανέπεμψε την υπόθεση στην υπηρεσία αυτή προκειμένου να επανεξετάσει τις αιτήσεις για τη χορήγηση αδείας διαμονής στη Σουηδία, βάσει έρευνας αφορώσας την προβαλλόμενη σχέση.

31 Με την απόφασή του, το länsrätten i Skåbe län — Migrationsdomstolen επισήμανε ότι οι υποβληθείσες από την N. Kastrati και τα τέκνα της αιτήσεις ασύλου ανακλήθηκαν αφού η αρμόδια σουηδική αρχή, προκειμένου να περατώσει τη διαδικασία καθορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, ζήτησε από τις γαλλικές αρχές, αλλά πριν αυτές δεχθούν, στις 23 Ιουλίου 2009, την αναδοχή των ενδιαφερομένων και πριν το Migrationsverket τους κοινοποιήσει την απόφαση της 30ής Ιουλίου 2009 περί μεταφοράς τους στη Γαλλική Δημοκρατία.

32 Το Migrationsverket άσκησε έφεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ισχυριζόμενο, κατ' ουσίαν, ότι από τον κανονισμό 343/2003 δεν προκύπτει ότι η υποχρέωση του υπεύθυνου κράτους μέλους να αναδεχθεί έναν αιτούντα άσυλο ο οποίος υπέβαλε αίτηση εντός άλλου κράτους μέλους παύει σε περίπτωση ανακλήσεως της αιτήσεως ασύλου.

33 Με την απόφασή του, το αιτούν δικαστήριο εξηγεί ότι, σε μια απόφαση την οποία εξέδωσε στις 30 Ιουνίου 2008 (MIG 2008:28), έκρινε βεβαίως ότι η ανάκληση μιας αιτήσεως ασύλου δεν απέκλειε την εφαρμογή του κανονισμού 343/2003. Εντούτοις, οι συνθήκες της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε εκείνη η απόφαση διαφέρουν από αυτές της εκκρεμούς ενώπιόν του διαφοράς, στο μέτρο που η αίτηση ασύλου η οποία ήταν επίμαχη στην υπόθεση εκείνη ανακλήθηκε μόνο μετά την κοινοποίηση προς τον ενδιαφερόμενο, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, της αποφάσεως περί μεταφοράς στο υπεύθυνο κράτος μέλος.

34 Εξάλλου, εκθέτει τα αποτελέσματα μιας διοικητικής έρευνας την οποία διεξήγαγε το Migrationsverket σε πλείονα κράτη τα οποία μετέχουν στο σύστημα του Δουβλίνου, όσον αφορά το ζήτημα των συνεπειών της ανακλήσεως μιας αιτήσεως ασύλου ως προς την εφαρμογή του κανονισμού 343/2003. Διαπιστώθηκε η ύπαρξη τριών διαφορετικών απόψεων. Κατά την πρώτη άποψη, από τη στιγμή που ο κανονισμός 343/2003 καθίσταται εφαρμοστέος, η διαδικασία παροχής ασύλου μπορεί να παύσει μόνο για έναν από τους λόγους του άρθρου 16, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού αυτού. Αντιθέτως, κατά τη δεύτερη άποψη, ο ίδιος κανονισμός δεν έχει πλέον εφαρμογή αν η υποβληθείσα εντός ενός μόνον κράτους μέλους αίτηση έχει ανακληθεί. Κατά την τρίτη άποψη, τέλος, το χρονικό σημείο ανακλήσεως μιας αιτήσεως ασύλου, σε σχέση με τη διαδικασία καθορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, είναι αυτό το οποίο καθορίζει αν ο κανονισμός 343/2003 εξακολουθεί να έχει εφαρμογή.

35 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Λαμβανομένων υπόψη των ρυθμίσεων του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003 και/ή της μη υπάρξεως άλλων διατάξεων στον κανονισμό οι οποίες να προβλέπουν ότι παύει πλέον ένα κράτος μέλος να είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου, εκτός από τα άρθρα 4, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, 16, παράγραφοι 3 και 4, έχει ο κανονισμός αυτός την έννοια ότι η ανάκληση αιτήσεως ασύλου δεν επηρεάζει τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού;

2) Έχει σημασία, για την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, σε ποιο στάδιο ανακαλείται η αίτηση ασύλου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

36 Κατ' αρχάς. επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το αιτούν δικαστήριο ζητεί διευκρινίσεις επί των αποτελεσμάτων που μπορεί να έχει, ως προς την εφαρμογή του κανονισμού 343/2003, η ανάκληση μιας αιτήσεως ασύλου.

37 Πρέπει ωστόσο να επισημανθεί συναφώς ότι, υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 18 έως 21, καθώς και 26, της παρούσας αποφάσεως, η N. Kastrati και τα τέκνα της ισχυρίστηκαν ότι ουδέποτε υπήρξε πρόθεσή τους να ζητήσουν άσυλο, υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 343/2003.

38 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει τη σημασία που πρέπει να προσδοθεί στον ισχυρισμό αυτόν. Το Δικαστήριο οφείλει να αποφανθεί λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που εκτίθεται στην απόφαση περί παραπομπής (απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2010, C-306/09, B., Συλλογή 2010, σ. I-10341, σκέψη 47).

39 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω προκαταρκτικών παρατηρήσεων και λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών της υποθέσεως της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινισθεί, με τα ερωτήματά του τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, αν ο κανονισμός 343/2003 έχει την έννοια ότι η ανάκληση μιας αιτήσεως ασύλου, υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού, η οποία πραγματοποιείται πριν το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως αυτής συμφωνήσει να αναδεχθεί τον αιτούντα, έχει ως αποτέλεσμα ότι ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί πλέον να εφαρμοσθεί.

40 Διευκρινίζεται ότι, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 343/2003, όταν ένα κράτος μέλος εντός του οποίου υποβάλλεται αίτηση ασύλου κρίνει ότι ένα άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως αυτής, μπορεί να απευθύνει στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος.

41 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι από το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού 343/2003 προκύπτει ότι σκοπός του είναι ο καθορισμός των κριτηρίων και των μηχανισμών προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου η οποία υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας.

42 Συνεπώς, όταν, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο αιτών ανακαλεί την μία και μοναδική αίτηση ασύλου που έχει υποβάλει, πριν το κράτος μέλος προς το οποίο έχει υποβληθεί αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος άσυλο δεχθεί το αίτημα αυτό, δεν μπορεί να επιτευχθεί ο κύριος σκοπός του κανονισμού 343/2003, δηλαδή η αναζήτηση του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αιτήσεως ασύλου, προκειμένου να διασφαλισθεί πράγματι η δυνατότητα εκτιμήσεως της ιδιότητας του αιτούντος ως πρόσφυγα.

43 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν έχει ρυθμίσει ρητώς τις περιπτώσεις, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στις οποίες οι αιτούντες άσυλο έχουν αποσύρει τις αιτήσεις τους χωρίς να έχουν συγχρόνως υποβάλει αίτηση εντός τουλάχιστον ενός κράτους μέλους.

44 Από το γράμμα των διατάξεων των άρθρων 4, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, και 16, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 343/2003, στις οποίες το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει και με τα προδικαστικά ερωτήματα, δεν συνάγεται διαφορετικό συμπέρασμα.

45 Είναι βεβαίως αληθές ότι οι διατάξεις αυτές καθορίζουν, κατ' αρχήν εξαντλητικώς, τις περιπτώσεις στις οποίες παύουν οι υποχρεώσεις του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αιτήσεως ασύλου να «αναδεχθεί» ή να «αναλάβει εκ νέου» έναν αιτούντα ο οποίος έχει υποβάλει αίτηση ασύλου εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κράτος. Εντούτοις, οι διατάξεις αυτές προϋποθέτουν την ύπαρξη αιτήσεως ασύλου την οποία το υπεύθυνο κράτος μέλος πρέπει να εξετάσει, εξετάζει ή επί της οποίας έχει ήδη αποφανθεί.

46 Το ίδιο ισχύει εξάλλου ως προς το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003.

47 Ως εκ τούτου, η ανάκληση αιτήσεως ασύλου, πραγματοποιηθείσα υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, δηλαδή πριν το κράτος μέλος προς το οποίο έχει υποβληθεί αίτημα αναδοχής δεχθεί το αίτημα αυτό, έχει ως αποτέλεσμα ότι ο κανονισμός 343/2003 δεν μπορεί πλέον να εφαρμοσθεί.

48 Υπό τις συνθήκες αυτές, το κράτος μέλος εντός του οποίου υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου οφείλει να λάβει τις αποφάσεις που συνεπάγεται η εν λόγω ανάκληση και ειδικότερα, όπως προβλέπει το άρθρο 19 της οδηγίας 2005/85, να περατώσει την εξέταση της αιτήσεως και να περιλάβει σχετικό σημείωμα στον φάκελο του αιτούντος.

49 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 343/2003 έχει την έννοια ότι η ανάκληση μιας αιτήσεως ασύλου, υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού, η οποία πραγματοποιείται πριν το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως αυτής συμφωνήσει να αναδεχθεί τον αιτούντα, έχει ως αποτέλεσμα ότι ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί πλέον να εφαρμοσθεί. Σε μια τέτοια περίπτωση, το κράτος μέλος εντός του οποίου υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου οφείλει να λάβει τις αποφάσεις που συνεπάγεται η εν λόγω ανάκληση και, ειδικότερα, να περατώσει την εξέταση της αιτήσεως και να περιλάβει σχετικό σημείωμα στον φάκελο του αιτούντος.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, έχει την έννοια ότι η ανάκληση μιας αιτήσεως ασύλου, υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού, η οποία πραγματοποιείται πριν το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως αυτής συμφωνήσει να αναδεχθεί τον αιτούντα, έχει ως αποτέλεσμα ότι ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί πλέον να εφαρμοσθεί. Σε μια τέτοια περίπτωση, το κράτος μέλος εντός του οποίου υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου οφείλει να λάβει τις αποφάσεις που συνεπάγεται η εν λόγω ανάκληση και, ειδικότερα, να περατώσει την εξέταση της αιτήσεως και να περιλάβει σχετικό σημείωμα στον φάκελο του αιτούντος.

(υπογραφές)